

неговы сокрѣщица, и съ велика гѣрдостъ мѹ рѣ-
калъ, кѣдалъ ли сѣ по свѣтѣ дръггиго пѣвла-
гополѹчнаго и пѣвлаженнаго отъ менѣ, и Об-
лонъ рѣкалъ: ѿзъ кѣзкамъ, кѣкъ Крѣсъ ѣ пре-
богѣтъ и великъ владѣтель, ѡвѣче несмѣла да
гѣ именѣкамъ владѣнна, догдѣ несоверши владѣ-
гополѹчно жикѣтатъ сѣ, кѣкто чѹ товѣ Крѣсъ,
оѹкорѣлъ Облона, кѣтѣ безъ оѹмнаго, зѣщо
нишо немѣса вѣждамо великото негово благо-
полѹчѣе. Подѣръ тѣла, воздѣвѣгналъ Крѣсъ вранѣ
верѹ Вѹра, царѣ персѣйскаго, и повѣдѣнасъ
Крѣсъ отъ негово, и не сѣмо сѣ лишѣлъ отъ цар-
ството и свѣбѣдството сѣ, но повѣлааъ Кѹро
да го жѣвъ и згорѣтъ предъ всѣчкото мнѣже-
ство, когдѣ гѣ воздѣгаха бѣрзанъ верѹ ѡга-
натъ, велегласно Крѣсъ кѣкнааъ трѣждѣ: Об-
лонъ! Облонъ! Облонъ! и понѣже вѣлаъ Кѹро
тѣмо, и чѣлаъ ѣме то на Облона, попытааъ
Крѣса, кѣй ѣ вѣлаъ Облонъ, и зѣщо го ѣ вѣ-
кааъ, и Крѣсъ сказааъ всѣчката ѣстина, и Кѣ-
ро кѣто развѣрааъ причѣната, свѣбѣдѣ Крѣса отъ
ѡгнатъ, и предпочѣташе гѣ съ много пѣгестъ,
до крѣи негова жикѣтъ.

32.) Смѣртъта ѣ неотмѣнна.

Ѣдѣнъ корѣвленикъ (гемѣчѣа) хѣлаѣзи кѣ ѣ-
дѣнъ корѣвъ, за да странствѣва далѣко, и ѣ-
дѣнъ граждѣненъ мѹ сѣ стрѣваше, кѣкъ ѣ пѣв-
менъ отъ корѣвленикатъ, говѣри мѹ, прѣѣте-